

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT-KÖZLÖNYE.

Egész évről 10 k. — kr.
Félévről 5 " — " — "
Negyedévről 2 " — " — "
Egy hétre 1 " — " — "
Egyes szám ára 4 k.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Főmunkatárs: **Dr. KIRÁLY PÉTER.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többi hírdetéseknél alku szerint jutányos aron vetetnek fel. Bélyeg-díj minden kiadón beiktatásért 30 kr.

A válságos hét.

Debreczen, okt. 4.

A király nem szereti a válságot. Őreg is, törődött is, meg is unta a sok cselszövénnyt, nyugodtan szeretne kormányozni, úgy hogy rá bizza miniszterei a munkát és a felelősséget, de ezek csak azt t-hessék, a mit ő kíván, parancsol és rendel, főartartván magának különösen a külügyek és a hadsereg vezetését és a felsőbb udvari kitüntetés osztogatását. De ő felségének sohasem lehet nyugalma, mert népei annyira veszekesznek s miniszterei oly gyarlók, hogy Ausztria és Magyarország állandó válságban szenved.

A mikor a császár Bécsből elutazik pár napra s ha nem vadászatra megy, az rossz jel. Nem akar otthon lenni, hogy a kellemetlenségek távollétében történjenek. Ha pedig hirtelen visszajön, az még rosszabb jel, mert akkor neki közvetlenül bele kell nyulnia a zavarok elintézésébe. Így tett, a mikor rendőroket küldtek a Reichsrathba, hogy az ellenzéki képviselőket elfogják. Ferencz József akkor elutazott. A mikor pedig a csiny nem sikerült s Bécs lakossága a Burg ellen nyomult s Badeni lemondott, hamar visszajött, hogy mint Neptun a föllázadt hullámokat, lecsen-

desitse a bécsieket s a népszerűtlen minisztérium helyére másikat nevezzen ki.

Ezért most megint válsághírek jártak Bécsben, Thun bukásáról, mivelhogy Ferencz József elutazott Wallseebe s váratlanul visszajött Wallseeből. Közben pedig az történt, hogy a Reichsrath a kiegyezési javaslatok ellen felfüggesztette az ocsztrukciót, napirendre tűzte azok tárgyalását, de egyuttal leszavazta Thun bizalmatlanul, Baernreuther kereskedelmi miniszter tárczájáról le is mondott s az utolsó minisztertanácsban már részt sem vett. Thuonal összeveszett. Lueger polgármester nyílt és kiméletlen támadása a Reichsrath utolsó ülésén Thun ellen igen komolyan tünteti föl a helyzetet. Nem tette volna, ha Thun bukott embernek nem nézi. Ehhez a bukáshoz talán Bánffy is hozzájárult egy kis lökéssele.

Döntés azonban még nem történt s még nem lehet tudni, hogy van-e Bécsben miniszterválság vagy nincs. Egyik azt mondja van, a másik tagadja. De akárhogy is, még e héten határozni kell az osztrák kormánynak, a Reichsrathnak s a császárnak, hogy mitevők lesznek a kiegyezéssel, mert Bánffyt szava köti, hogy október második hetében előterjeszti az önálló intézkedésre

vonatkozó megállapodásokat, ha a Reichsrath a kiegyezést nem tárgyalná komolyan. És Thun is kötelezi adott szava és az augusztusi egyezmény.

Lehet, hogy ő felsége inkább megválk a Reichsrathtól, mint Thuntól. Nem mintha akarmelyik miniszterét szeretné, hanem mert osztrák minisztériumot bajosan lehet csinálni. Egy új kormánynak első dolga lenne a nyelvrendeleket visszavonni s ezt egy német Chlumetzky-minisztérium meg is teszi, hogy a Reichsrathban megint rend legyen. de mit szólnak hozzá a csehek és a többi szlávok? Ha pedig Thun marad, alkotmányosan nem kormányozhat, mert a német szabadelvűek gyűlölik, a csehek pedig nincsenek hozzá bizalommal. De még a lengyelek sem, mert a jobboldali pártok mind attól félnék hogyha Thun a Reichsrathot feloszlatja s az abszolútizmust behozza, nem azért teszi, hogy a föderalistáknak és szlávoknak kedvezzen, hanem német abszolútizmus lesz, mint hajdan.

Válság tehát mindenesetre van Bécsben, mert Baernreuther kereskedelmi miniszter már lemondott, a kiegyezés nem várhat s vagy Thun vagy a Reichsrath még e héten megbukik, ha ugyan más modus vivendit nem sikerül találkoznok.

Uralkodók változása.

Irta: **Vértessy Gyula.**

Mikor az asszony az ur.

Béla ur öthonapos férj. Az élet lehető legboldogabb állapota, ha az ember úgy szereti a kis feleséget, mint Béla ur. Béla ur pontban fél egy órakor hazaérkezik a hivatalból. Jóféle nádi farkas sem lehet éhesebb, mint ő, hanem azért csodálatos nyugalommal veszi tudomásul, hogy Bertácska nincs még ideháza és hogy a szakácsné még csak most nyújtja ki a retes tésztát.

Elmulik egy óra, fél kettő; Bertácskának se hire, se hamva. A csélédek azt mondják, hogy a nagyságes asszony úgy tizenegy óra tájban kelt fel es mihelyt felöltözött, elment hazulról.

Béla ur az ablaknál egyik cigarettát a másik után szívja es lesi a feleségét, azt az édes kis asszonykát, a kit már reggel óta nem látott.

Akkor még ott fekszik az ágyban. Szőke haja kibomolva végighulanzott a fehér párnán s az egész olyan volt, mint nyári éjen a fehér felhő, a mint bearanyozza a szararany színű napsugár: felg nyitott ajkai közül elővillogtak hófehér fogai s gödrös arcocskája rózsás volt a jóízű alomtól. Óvatosan kell fel álló, hogy ki ne zavarja álmából es csak úgy leheletszerűleg csókolta meg, holott úgy szeretett volna langoló hűvel rátapadni.

S az elmulasztott reggeli csók fejében is most izgató vágygyal gondol rá. Csak jönne már, hogy magához ölelhetné azt a ruga-

nyos testű, gömbölyű asszonykát, a ki nélkü mióta az övé, úgy érzi magát, mint valami árva vándor. Bár ne kellene egy pillanatra se elmozdulni mellőle! Hiszen az az idő el van pazarolva élete legnagyobb boldogságából, a melyet tőle távol tölt el!

Csak jönne már, csak jönne már! Fél három és ő bár a reggeli kavé óta egy falatot se evett, még sem azért dühös, hogy még nem ebéd-íhet, hanem azért, hogy még nem csókolhatja az ő kis feleséget.

Végre karesu alakja feltűnik az utcza sarkán. Elegáns drappszínű angol szoknyáját kecsesen emeli es sugár alakja mint a kép a keretből úgy válik ki az utczai járókelők tömegéből.

Ha nem restelné, leszaladna az utczára de így csak a lépcsőháza megy eléje es ott ölelgeti össze.

A fiatal asszony ajkbigyesztve utasítja rendre:

— Ugyan Béla! Itt ölelkezni! A szobaleányok szoktak meserlegényekkel meg a diákok szinitanodás kisasszonyokkal.

— Csakhogy hazajött édes! Olyan rég-óta várom már! Harom óra! Hol volt?

— Nos, es? Nekem nem szabad a dolgom után járni?

Vagy óra vagyok én, a kinek percerölpercre kell járni?

Kedves Béla, maga úgy látszik, úgy akar velem bántani, mint valami kis gyerekekkel?

— Én, édesem? — engeszteli a megijedt férj — a világra sem gondoltam arra,

hogy magának ezt szemrehányásképen monjam! Vagy ilyennek ismer engem? Este 6 óráig is elvárnám az ebédde! Nem is vagyok éhes egy cseppet sem! Csak a maga csókjára szomjaztam.

Az asszonyka kibontakozik az ölelésből s úgy mondja:

— Az már más, ha így beszél! Így megmondom azt is, hogy hol jártam. Nagyon sokat végeztem.

Jaj, halálra is fáradtam! Pedig villamoson jöttem, ahol jöhettem! De máskor nem is jövök ám!

Nem uri asszonynak való az. Az a sok mindenféle ember, az a szorongás, az a levegő.

— Édes kis aranyom, miért nem jött koscsin?

— Azt hittem, hogy a fiakker nem fér össze a maga takarekossági elveivel.

— Én takarekoskodom magával szemben? Én, a ki a csillagokat lehoznam magának?

— A csillagokat igen, de azért a multkor is a Zugigetbe villamoson vitt ki.

— De hat miért nem szólt, édes Bertuskám?

— Még ezért is szólni kell? Egy figyelmes férj kitalálna magától is!

— Holnaptól kezdve rendszeren fiakkert tartunk. Naponta kétszer jelentkezik, hogy kell-e? Jó lesz?

— Jó! Most már megengedem, hogy figyelmes ember az én kis uracsám.

A kis uracska arcát megcirógatja, —

A kiegyezés válsága.

Minden szem most Bécsre van függesztve. E héten tárgyalja a Reichsrath a kiegyezést. Tegnap volt a tárgyalás első napja. Legfontosabb volt Kaizl osztrák pénzügyminiszter beszéde, a ki a legbatározottabban kiemelte, hogy a kvótafelemelés elengedhetetlen korolláriuma a kiegyezésnek. Ez tehát válasz volt Bánffy-nak, még pedig érthető és világos válasz.

Az osztrák kabinet válságáról a magyar politikai körökben terjesztett híresztelések teljesen valótlanoknak bizonyultak. Egy-két miniszter kiválik a kabinetből, de ismét Thun gróf kapott megbízatást az üresedésbe jött tisztségek betöltésére, ez tehát világosan igazolja, hogy Thun gróf távozásáról szó nincs. A Reichsrathban 56 szónok iratkozott fel eddig a kiegyezés ellen, de a többség el van határozva, hogy a kiegyezést első olvasásban változatlanul elfogadja és a módosítások a bizottságban fognak eszközölni, mint azt tegnap a többség vezérferfiainak elnöke a Reichsrathban be is jelentette.

A Reichsrath feloszlásáról tehát ez idő szerint nincs és nem is lehet szó, a mi a magyar kormányt rendkívül kínosan érinti. Bánffy Bécsbe meuetelének napja még nincs elhatározva.

A király hosszabb kihallgatáson fogadja az osztrák miniszterelnököt, Bánffy felrendelése minden perczen várható.

Bécsi tudósítások az ottani viszonyokról a következőket jelentik:

Thun miniszterelnököt a császár külön kihallgatáson fogadta, mely egy óránál tovább tartott. Az uralkodó tudomásul vette Baernreither kereskedelmi miniszter lemondását és felhatalmazta Taunt, hogy utódját a jobbpárt parlamenti köreiben keresse.

Ez az utasítás a politika teljes fordulatát jelenti, mivel a kormány ezután kizárólag a jobboldalra fog támaszkodni. A kihallgatás után a jobbpárt végrehajtó bizottsága ülésezett. A kormány az uralkodó által felhatalmaztatott ugyan, hogy ezentúl a jobboldal parlamenti kabinetje legyen a kormány azonban a maga részéről feltétlen garanciákat követel különösen arra nézve, hogy a jobbpárt többség legyen a szó teljes értelmében és annak funkcióját végezze. A végrehajtó bizottság foglalkozott a kormány e követeléseivel és úgy hirdik, hogy már meg is álla-

podott nemcsak Baernreithernek hanem egyúttal Bylandt-Reydt és Vitteck utódaira nézve is.

A cseh sajtó, mint Prágából jelentik, agitációt folytat a 18 ifjuscseh képviselő ellen, akik a múlt pénteken a szavazástól tartózkodtak. E passzívitásnak nem lehetett más célja, mint az, hogy az összes ifju-csehek megnyeressenek a kiegyezési javaslatoknak és hogy a kormány többsége biztosítva legyen.

Bécsi parlamenti körökben biztosra veszik a többségnek szolidaritását az összes kiegyezési javaslatokkal szemben, ha a parlament a tárgyalásokat tovább fogja folytatni.

A képviselőház előtt a német haladópartiak és a német néppartiak is üléseztek. Az utóbbiak a kiegyezési javaslatok első olvasásánál szónokokul Kaisert, Pradet, Mühsit delegáltak.

Bécsben még újabb részleges kabinetváltásról voltak hírek elterjedve. Politikai körökben beszélnek, hogy Dipauli báró belép a kabinetbe és valószínűleg közoktatásiügyi miniszter Kast báró átvénné a Baernreither tisztségét, akkor ő lesz Kast utóda. Más kombinációk szerint Bilinsky lenne vasutminiszter és Wittek kereskedelemügyi miniszter.

Dipaulinak a kabinetbe való belépése, befejezett dolog. A lengyelek még mindig vonakodnak a parlamentbe való belépéstől.

A katolikus autonomia és a magyar püspöki kar.

A kath. püspöki kar közelebb értekezleteket fog tartani, melyeknek főtárgyát a kath. autonomia előkészítő kongresszus által kiküldött bizottság elaborátuma, illetőleg szervezet-javaslatok fogja képezni.

E jelentést meg akarták czáfolni, s azt állították, hogy szó sincsen püspöki tanácskozásokról, mert a kath. kongresszus kilenczes albizottságának dolgozata előbb a 27-es nagybizottság elé lesz terjesztendő tárgyalás végett és ott fog majd elintézését nyerni, a püspöki kar pedig külön nem tartja hivatásának ebbe beleszólni.

E czáfolattal szemben a tények mást mutatnak.

A kath. autonómiai kongresszus kilenczes albizottsága ugyanis szeptember 30-án és október 1-én tartott ülésében végleg megszövegezte és hitelesítette a hosszas tárgyalások folyamán elfogadott szervezeti javaslatot és kimondotta, hogy, mellözve egyelőre a 27-es bizottság elé való terjesztését, a hitelesített szabályzat-tervezetét bemutatja a hercegprimásnak azzal a kérelemmel, hogy kérje ki a püspöki kar véleményét felőle, egyúttal közli azt a kultuszminiszterrel is; ezeknek esetleges észrevételeit az albizottság azután tárgyalni és majd csak ennek végeztével fogja az egészet a 27-es bizottság elé terjeszteni.

A hercegprimás nem tagadhatja meg a 9-es bizottság fönnemlített kérelmét; de el sem vállalná a felelősséget, hogy egymagában, püspök-társai mellözésével, intézkedjék a kérdésben, annál kevésbé, mivel a kultuszminiszterrel is tárgyalásokat kell folytatnia az esetleges véleményeltérések kiegyenlítésének legalább a megkísérlésére; végül pedig Rómába a pápai székhöz is kell róla jelentést tennie.

Igenis fenntartandó, hogy a kilenczes albizottság elaborátumát a hercegprimási iroda szétküldi a megyés püspököknek, felkérve őket, hogy lehetőleg rövid idő alatt adják be róla írásban véleményüket, a melyek azután közös tanácskozáson végleges összeegyeztetés s egységes eljárás czéljából külön emlékiratba lesznek egybefoglalandók.

Egyébiránt előkészítő szóbeli üzetváltás már ugys folyamatban van a Budapesten időző nyolcz kath. főpásztor között, kik részint a hercegprimásnál, részint a kalocsai érseknél, de különben is találkoztak egymással és szóvá tettek a kath. autonomia ügyét, amellyről szóló elaborátumát a 9-es albizottság még sem volt annyira képes eldugni, hogy arról illetékes helyre mi sem szivárgott volna, sőt biztosan állítható, hogy a kultusz-

mint valami kedves kis álatét s úgy mondja neki:

— Dudus, maga jó kis majom!

Es a jó kis majom annyira nem tud hova lenni a boldogságtól, hogy mikor ebéd alatti az asszonyka elősorolja, hogy milyen ruhát és milyen kalapot rendelt meg és hogy az egész holmi mindössze rongyos 400 frtba fog kerülni — hát ráhagyja a feleségére, hogy potomság az egész — holott pedig 4000 frt evi jövedelme mellett, a hazaság 5-dik hónapjában, nem olyan nagyon potomság ruhaért kidobni négyszáz forintot.

— Halványzöld selyem bluz, fehér csipke borítással!

— Milyen elragadóan szép lesz maga abban!

Hogy fogok magával büszkélkedni! S az emberek hogy irigyelnek majd, ha végig megyek az utcán a legszebb budapesti asszonynyal!

— Estére a Nemzetibe megyünk. A Pont Biquet családot adjak. Mamáék úgy se vittek el ebbe a darabba soha, most azonban már látni akarom!

Béla ur ugyan estére legjobban szeretett volna odahaza maradni, annál is inkább, mert vagy két hét óta, minden istenadta este oda csavarogtak, de a világért sem ellenkezett volna.

— Persze hogy megnézzük! Én is szeretem ezt a darabot!

Az ebéd félig megfagyott, félig megégett

volt, — az asszonyka nem is evett jóformán semmit. A talakat mind odatolta a férje elé:

— Jó, de én nem tudok enni! Délelőtt benéztem Kuglerhoz és sok süteményt ettem. De maga egyék, mert ehés lesz színhazutániig. Csak akkor vacsorázunk a Pannóniában!

Es Béla ur gyömöszöli magába a rossz ételket, sőt dicseri is. Különösen a májas pitét, melyről előjárójában kijelentette az asszony, hogy az ő utmutatása szerint készítette a szakácsné.

— Kitűnő! — mondja Béla ur, nagynehezen lenyelve belőle egy két falatot.

Ebéd után pedig, épen mikor rá akar gyujtani egy szivarra, Bertácska egy megvesztegető csók kíséretében úgy szól hozzá:

— Duduskám, szoljon be most hamarosan a szabóhoz, hogy a csipkemintákat küldje el, mert mást akarok választani, nem a mit délelőtt kiválasztottam. De siessen, hogy valahogy a másikhoz ne kezdjenek!

— Legalább ezt a szivart hagy szivjam itt el maga mellett.

— Mellettem úgy sem szivja! Majd én szagolom azt a bűdös dohányt! Fúj! De utálatosak is maguk azzal a dohányszagukkal! Csak menjen ki a szivarjával az utcára!

Es Béla ur megy ki a szivarjával az utcára...

Mikor az ur az ur.

Két éves házasság már. Az első baba alig élt pár napig.

— Nagyon győnge az asszony — mondtak a doktorok — kimélni és erősíteni kell.

Es azóta Béla ur kiméli és erősíti az asszonykát, közben lemondván arról az epedve óhajtott reményről, hogy valaha kis Babarczyakát ringathasson a térdén. — Különben pedig kezdi már unni az asszonyt és egyre visszashajtozza a garszonéletét.

Béla ur ismét a hivatalból érkezik haza pontban fél egy órakor. Nem valami nagyon bántja ugyan az éhség, mert jól bevillásreggelizett, hazajövelete után két perc múlva ugyancsak hangosan kiált be a konyhába:

— Most sincs kész az ebéd? No hiszen szép rend van itt! Inkább elmegyek a vendéglőbe ebédelni, minthogy itt őjem magam a várakozással!

A felesége ijedten szalad be hozzá:

— Aranyos uracskám, rügtön kész leszünk!

— Hat maga mit keres a konyhában? Nem akarom én, hogy maga legyen a szakácsné! Maga csak pihenjen és ne csináljon semmit! Legfeljebb annyit csinálhatna, hogy jóra való cselekedet fogadjon. Ez talán nem kerülné valami nagy megerőltetésbe! — veti utána gunyosan.

— A mamához kellett mennem és azért késtünk kisé. Pedig kocsin mentem, hogy hamar megjárom.

— És a mamánál megint eltöltött vagy három órát s azalatt váratta a kocsit! Szép gazdalkodás! Talán villamoson is járhatna! Az a fiakker nagyobb uraknak való, mint mi vagyunk! Plane azért, hogy a mamához járjon! Még értenem, ha elmennék ide, oda, de

miniszternek

hány főpás

Ez el

dekü moz

a nyilváno

Egyik

zotta kifó

lata ellen

tán csak a

meg egyhá

ezek szerv

val foglal

a magyar

Szerin

hazafi szer

a kath. au

bele kell il

intézménye

adatokon s

zet solida

érdekeit is

— K

pásztor —

összes léte

gal; azért

nak nem s

autonomián

magyarnak

mint volt

katholizita

a kettő ner

szazadon

egymással

tudom, hog

tejesíti ner

is fényesen

ját a vallás

tagadhatja,

katholikus

papság köz

és sok he

gyűlöletben

hgy az ol

iskola. téh

zetiségi kü

maga seho

apácza, ug

ért én is e

rektól.

— Ug

után jött h

— Ké

lantiár h

Bertác

meri ő má

Csendesen

a szobából

Készer

kijelenti, h

tolva az é

— Kü

vacsorázom

rendes csüt

izően etiké

Ezeket

is ismeri a

Hol névnap.

Már nem is

a férj uram

det, szivart

akar.

— Ma

szomoruao.

— Ner

— Ki

Olyan boldo

lett ühetek

menjen el!

kávéházban

miniszternek is volt alkalma ez ügyben néhány főpásztossal érintkezni.

Ez előzetes megbeszélések egyik közérdekű mozzanata megérdemli, hogy már most a nyilvánosság elé kerüljön.

Egyik kiváló főpásztor ugyanis határozottan kifogást emelt a 9-es albizottság javaslata ellen abból a szempontból, hogy az tisztán csak a királyi pátronátus és az állam, meg egyház kizárólagos vonatkozásainak és ezek szervezeti elintézésének megállapításával foglalkozik és majdnem teljesen mellőzi a magyar nemzeti követelmények kielégítését.

Szerinte — és bizonyára minden magyar hazafi szeriet vallás, s pártkülönbség nélkül, — a kath. autonómiának, hogy életképes legyen bele kell illeszkednie a magyar nemzeti intézmények közé, amelyeknek sajátos feladatukon s hivatásukon kívül a magyar nemzet szolidaritásának s konszolidációjának létérdekeit is támogatniok kell.

— «Egyházunk — mondá az illető főpásztor — itt Magyarországon nőtt nagyra s összes léte egybeforrott a magyar államisággal; azért a létesítendő egyházi önkormányzatnak nem szabad valamelyes nemzetközi kath. autonómiának lennie, hanem első sorban magyarnak s csak ez alapon katolikusnak, mint volt Szent István óta a nélkül, hogy katolicitásából bármit is veszített volna. Ez a kettő nem ellenkezett egymással kilencz századon keresztül, nem is jöhet ellentétbe egymással a jelenben s jövőben sem. Igen jól tudom, hogy a katolikus magyarság híven teljesíti nemzeti kötelességét, az egyház maga is fényesen betölti nemzeti kulturális misszióját a valláson kívül; de azért senki sem tagadhatja, hogy a tót, sokac s erdélyi német katolikusok közt a nemzetiségi eszme a papság közreműködésével megint lábra kapott és sok helyütt a magyar állam iránt való gyűlöletben is nyilvánul, — eltekintve attól, hogy az oláh görögkatolikusok az egyház és iskola, tehát az autonómia útján csakis nemzetiségi különválásuk erősítésén, — egyuttal

pedig a velük egy szertartáson lévő magyarságnak rendszeres oláhsításán munkálkodnak. Különben is a bölcs törvényhozónak a fennálló állapotok javításán kívül a jövőnek eshetőségeire is kell provideálnia . . . »

«Tudom — így végzé beszédét a magyar főpásztor — hogy bizonyos részről anathemat fognak fejemre kiáltani és különösen azt fogják hangoztatni, hogy a kath. egyház Magyarországon mindig elüljárt a haza szeretetében; nos hat, én sem kívánok egyebet. Mutassuk ki hazafiságunkat a magyarországi katolikus autonómia szervezésében is!»

Ilyen püspökökkel lehetne csinálni autonómiát!

BELFÖLD.

Szerbcegházi konferencia. Báró Zsivkovic, a karlócai egyházi kongresszus alelnöke tudatja a Sz o b o r n a n hogy általános kívánatra az elhalasztott értekezletet egybehívja f. évi október hó 13-ára Karlóczára.

KÜLFÖLD.

A Reichsrat ülése. Az ülést Fuchs elnök d. e. fél 11 órakor nyitotta meg.

Legérdekesebb részlete az ülésnek a sürgősségi indítvány tárgyalása.

S c h w e g e l röviden ajánlja indítványának elfogadását.

T ü r k azt mondja, hogy Schwegel indítványának második része a kormánynak tett sziveség, amelyet az első rész elleplez. A nagybirtokosság megakartja törni az obstrukciót, hogy a kormányt a kiegyezés kérdésében diadalra segítse. Thun gróf már most is biztosan számíthat a kiegyezés elfogadására, mert a lengyelek és csehek helyett a kik mindenesetre elpartolnak tőle nemetek lépnek a sorompóba. A kiegyezés módosítására irányuló indítványoknak semmi kilátásuk sincs arra, hogy megszavazzák

Azután Lueger ellen fordult a szónok, különösen ama megjegyzése ellen, hogy mindenki, a ki a kiegyezés tárgyalását meggátolja, büntetésre a kormánynak, majd politikai szemlényvesztésnek és gázságnak nevezi Lueger fellépését. Azon az uton — ugymond —

— Ha éppen akarja, hogy itt füstöljek, maradhatok!

És Béla ur fujja, fujja a füstöt, mint valami török pasa, azékkül, hogy egy szót is szólna. A szegény asszonyka egy darabig csak ül mellette és beszél neki erről is, arról is, de ő mintha nem is hallaná. Végre is megunja a dolgot és kimegy a szobából:

— Ugy látom, terhére vagyok, hát megyek!

Nem is nagyon tartóztatja! Legfeljebb udvariasságból mondja:

— Maradjon! Ne vegye rossz néven, ha elmerülök a gondolataimba, de annyi bajom van a hivatalban s annyi munka. Ilyenkor jól esik egy kissé pihenni!

Hanem azért nem sokáig pihen! Alig megy ki a felesége, ő is veszi a kabátját s távozik; lefele menet a lépcsőn, halkán mormolja:

— Milyen unalmas is idehaza!

Mikor a baba az ur,

A harmadik esztendőben azután egy nagyon egészséges gólyamadár érkezett meg Béla urékhoz. A kis baba olyan egészséges volt, mint a makk és a kis mama, szebb mint valaha.

S mihelyt a kis lurkó három hónapos születési napját megülték, Béla ur rögtön új névjegyeket rendelt magának: idős Babarczy Béla felirással.

Epen ezeket hozta haza a hivatalból, nagy örömmel rontva be felesége szobájába.

amelyen a német képviselők most haladnak, a német népre nem üdv és áldás, hanem vereség vár. A mai kiegyezést nem fogják megjavítani és nem is javíthatják meg. Ennek a kiegyezésnek a tárgyalása a német nép elarúlása, a melyet a választók meg főgnak torolni. Ha meg is szavazzák most a kiegyezést, a magyarok mégsem lesznek megelégedve vele, hanem 10 év múlva függetlenítik magukat. Azért okosabb dolog ezzel a méltatlan politikával föl hagyni és vámsorompókat építeni s ugyanekkor szoros kereskedelmi és vámszövetséget kötni a német birodalommal. Ez hasznára valék Ausztrianak. A szónok azzal végzi beszédét, hogy a csehek azzal diadalmaskodtak, hogy 10 évig kitarították a lemondásban, holott a nemetek alig tartanak ki két évig. (Tetszés a Schönerer-párton.)

Azután megkezdék a Magyarországgal való kiegyezésről szóló kormányjavaslatok első olvasását. Szólasra jelentkezett: a javaslatok ellen 55 szónok, mellette senki sem. — (Derültseg.)

Ma az uralkodó neve napjára való tekintettel csak d. u. 1 órakor van ülés.

Debreczen város legtöbb adófizetői

(Vége.)

Balogh István birtokos 878.55, Kéki Sándor birtokos 868.36, Jakabovics Aladar kereskedő 856.45, Dr. Berger Andor ügyvéd 852.74*, Nemes Kálmán ügyvéd 844.20*, Zádor Lajos kereskedő 843.48*, Harsanyi János birtokos 834.41, Győry Kálmán mérnök 829.30*, Möricz Ferencz hentes 828.69, Dr. Csikos Sándor orvos 803.92*, Jóna István birtokos 790.23, Weichinger Károly kávéház tulajdonos 789.36, Benyács Emil kereskedő 888.36, Áron Jenő kereskedő 786.43*, Szap József birtokos 784.67, Steinberger Gyula mérnök 768*, Szabó Antal ügyvéd 757.38*, ifj. Kertész István birtokos 751.50, Hochfelner Jakab ker. ügynök 750.62, Tóth István építész 745.94, Polgári Bálint birtokos 740.57, Szikszay Gyula fürdőtulajdonos 736.69, Erber Vilmos kereskedő 730.54*, dr. Szentpály Beni orvos 717.82*, dr. Kola J. ügyvéd 707.10*, Fried Leó bérő 705.70, Fried Dániel bérő 705.70, Vecsey Viktor gyógyszerész 696.92*, Kerekes Géza birtokos 690.39, Jóna János birtokos 689.05, Stark Márton* kereskedő 670.43

* A *-gal jelöltek adója kétszeresen van számítva.

— Kis mama, nézze csak!

A kis mama szótlan a bölcsőre mutat, a hol a kicsike alszik:

— Menjen ki, mert felkölti!

És idős Babarczy Béla ur szótlanul kitarodik a kis souverain birodalmából és bevonul a szobájába, a honnan csak három óra felé hívja elő a felesége:

— Kész az ebéd? — kérdi örömmel.

Még nincs, de nézze meg a babát, már felebredt.

És idős Babarczy Béla ur a legnagyobb gyönyörűséggel nézi, hogy nyitogatja ki nagy kék szemét a baba, míg a szakácsné a baba ruháskáját hozta elő. És idős Babarczy Béla ur ismét eltelejt, hogy már délutáni három óra van és hogy a szakácsnénak más dolga is lenne, mintha a baba ruháskáját keresi elő. És azután lassankint elfelejtkezik a csütörtöki és egyéb napi vacsoráról is, mióta a babát egyszer éjszaka felkötötte.

A mama pedig megelégedik a tiakkerrel és a csipkehuzatos selyemruhával, mert spórolni kell a kis zsarnoknak; a kinek majdan jogász és huszárönkentes korában pénzre leszzen szüksége.

Végezetül pedig mind a ketten megelégednek róla, hogy volt idő, mikor a háznál más ur is volt, mint ez az ennivaló, öklömnyi kis kolyók, a kinek a kedvéért még a szivarozásról is leszokik a papa, mióta a mama ráfogta, hogy köhög a füsttől.

maga sehova se akar menni! Mint valami apácza, úgy szeretne élni! A maga kedvéért én is elszokom már lassankint az emberektől.

— Ugyan édes Béla! Tegnap is éjfél után jött haza!

— Kérem, szaktanácskozás volt! Az államtitkár hívta össze.

Bertácska szegény nem szól semmit! Ismeri ő már ezeket a szaktanácskozásokat. Csendesen letörül egy könyecseppet és kimegy a szobából sürgetni az ebédet.

Készen is van hamarosan, de Béla ur kijelenti, hogy már nem éhes. Majd megkóstolva az ételt, eltolja a tányérját;

— Különben is ehetetlen! Majd csak vacsorázom künn a szigeten! Hiszen tudja a rendes csütörtöki vacsorák! Ott legalább jóízűen ehetik az ember!

Ezeket a kedves csütörtöki vacsorákat is ismeri a felesége. Majdnem mindennaposak. Hol névnap, hol előléptetés, hol más alkalom! Már nem is mer szólni értük! Mikor azután a férj uram alaposan lehordta az egész ebédet, szivart keres elő és rágyújtva távozni akar.

— Már elmegy? — kérdezi a felesége szomorúan.

— Nem szereti a füstöt, hát megyek.

— Ki mondta, hogy nem szeretem? — Olyan boldog vagyok, ha látom, ha maga mellett ülhetek! S a szivarfüstöt is szeretem! Ne menjen el! Jobb fekete kávé is kap, mint a kávéházban!

Pásztor János birtokos 658.16, Molnár Mihály birtokos 647.97, Szilágyi Imre ügyvéd 643.92*, Godolat Jakab gőzmalom 643.86, Mayer Emil malomigazgató 641.18*, Szentesi J. mézáros 630.12, Harsányi István birtokos 625.2, L i e d e r m a n Mihály kereskedő 613.42, F a i k L a j o s kereskedő 605.70*, K Vertessy István birtokos 594.60, Knoll Rudolf birtokos 593.31, Szikszay Albert birtokos 591.31, Kiss Mihály birtokos 586.64, Jeney Miklós rendőrfogalmazó 584.42, dr. Tüdös János ügyvéd 584.32*. Póttagok: Simonffy Emil birtokos 580.06, Birinyi János birtokos 579.52, Fancsovics Jenő birtokos 577.09, Varga Karoly kereskedő 572.05, Tóth József birtokos 565.38, Bauer Ignác gyáros 563.78*, Lukacs Armin kereskedő 563.78, Könyves Tóth Kálmán lelkész 563.28*, Kertész István birtokos 562.73, Weinberger Lajos kereskedő 558.94, Gebauer Karoly gyáros 553.51, Mihálovics István gyógyszerész 551*, Stern József gyáros 542.02, Dóczy István kereskedő 542, Szabó Mihály hentes 541.82.

Táviratok.

A dán királyné halála.

Koppenhága, október 4. A »Debr. ered. táv. Lujza királyné e hó 18 en helyezik örök nyugalomra a roeskildei székesegyházban. A temetésre ideérkezik Miklós orosz császár is, aki Libauból a »Sarkesillag« orosz császári yachton jön Koppenhágába. Miklós csárakinek megerkezeset péntekre várják, egy hetet szándékozik a bernstorfi kastélyban tölteni.

Gyilkosság a vasuton.

Rieti; okt. 4. A »Debr.« ered. táv. Az éjjel az antrodocoi pályaudvaron a Rómából jövő vonatnak egy másodosztályú kocsijában meggyilkolva találtak egy körülbelül harmincz esztendőst. A halottnak két törzsúrás volt a fején és a nyakán. Az eset nyilvánvalóan rablógyilkosság, mert a meggyilkolt ember aranyláncza el volt szakítva és pénztárczaja üres volt. A holttest mellett megtalálták azt a tört is, a melylyel a gyilkosságot elkövették.

Áradások Olaszországban.

Cuneo, okt. 4. (A »Debr.« ered. táv.) A három napon át tartott szakadó eső következtében a folyók és hegyi folyamok megáradtak, és nagy károkat okoztak. A cuneolimonai vasut hidját és a cuneo-turini fovonal egyik hidját lerombolta az ár. Sok vonalon megszakadt a közlekedés. A vonatok nagy keséssel közlekednek.

A Dreyfus-ügy.

Róma, október 4. A »Debr.« ered. táv.) A »Capitale« szerint du Paty de Clam ezredes csütörtökön egy római fogadóba szállt, ahol de Beel grotna iratkozott be. Néhány barátjával és egy francia újságíróval beszélgetett szombaton pedig Napolyba utazott.

Az anarchisták ellen.

Bukarest, okt. 4. (A »Debr.« ered. táv.) A genfi anarchista-merénylet híreinek hatására a rendőrség nyomozást indított meg az esetleg ott tartózkodó anarchisák kipuhatólására. Mintegy 15 egyént tartóztattak le, a kiknél aztán házkutatást tartottak. De kitűnt, hogy a letartóztatott egyének ártatlan szociálisták, kik kaptak ugyan külföldről lajzó iratokat, amelyeket azonban legnagyobbreszt meg sem értettek. A Károly király ellen állítólag tervezett merénylet híret itt kétkedéssel fogadták.

Róma, okt. 4. (A »Debr.« ered. táv.) A kormány az összes európai államokhoz jegyzéket intézett, amelyben őket az anarchisták ellen alkalmazandó rendszabályok megvitatása czéljából értekezletre hívja meg. Az értekezlet helyét nem jelöli meg, de úgy vélik, hogy Rómában lesz a tanácskozás.

H I R E K.

* **Időjárás.** Az orsz. meteorológiai intézet jelentése okt. 3-án: Az eső általában csökkent; több helyen még nyoma volt a tegnapi nap folyamán, Kis-Kartal, Szolnok, Ungvár, Szatmár, N.-Várad, Kolozsvár és N.-Szeben allomásokon pedig 1—5 mm. mennyiséget mértek. Az idő felhős, a délvidéken ködös. A hőmérséklet keveset változott. A légáramlat gyöngye.

* **Hitelesítő közgyűlés.** Tegnap d. e. hitelesítő közgyűlés volt, melyen a múlt hó 29-én megkezdett s. f. hó 1-én bevégeztetett közgyűlés anyaga: hitelesítették.

* **A főiskola köréből.** Az öreg kollégium falain még mindig mozgalmas élet uralkodik. Csak most zajlottak le a könyvtárnok és a jogász segélyegyesületi választások, már is újabb küzdelemre készül a felsőbb tanuló ifjuság. Szerdán délután a »Magyar irodalmi önképző társulat« elnökét, ugyanezkor választják meg a »Főiskolai Lapok« szerkesztőjét is. Az »Irodalmi Társulat« elnök jelöltje K o v á c s i Kálmán másod éves theologus, ki méltán részolgalt már az eddigi működésével is e diszes állásra. A »Főiskolai Lapok« szerkesztő jelöltje pedig S i p o s s Béla 3-ad éves joghallgató, kinek törekvő munkássága, nemes ambíciója és szép tehetsége elég garanciát nyújtanak arra, hogy elődjeihez méltóan fogja szerkeszteni a főiskolai lapokat.

* **Közigazgatási bizottsági ülés.** Debreczen város közig. bizottsága rendes havi ülését holnap d. u. a városháza nagytanács-teremben tartja meg, amikor az elmúlt hóról szóló s a szakreferensek által előterjesztett jelentések kerülnek érdemleges elbírálás alá.

* **Debreczeni nők a királyné emlékére.** A nőegylet tegnap tartott választmányi gyűlésében az orsz. Erzsébet királyné alapra, mellynek czélja, hogy a királyné koporsójára a magyar hölgyek nevében érczkoszoru helyeztessék s azután az emléksobrára tekintélyes összeg adassék, végül nevére emberbaráti alapítvány tétessék, e czélra a nőegylet 200 koronát szavazott meg. Továbbá Szkonyák Mihályné sz. Kölcsey Valériának leányát az árvaházba fölvette a választmány, mely most már az e hó 30-án tartandó tisztújító közgyűlésre teszi meg hathatós előkészületeit.

* **Értesítés.** Debreczen szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1898. szept. 29-én és 30-án tartott közgyűlésében hozott határozathoz képest a Városi Tanács által közhírre tétetik, miszerint: 1. A sertésvásártér kibővítésére szükséges területek megszerzése felett. 2. A lovassági laktanya telepéhez pótlólag szükségesé vált területek megszerzése és a laktanya elhelyezése miatt feleslegessé vált területek elidegenítése felett. 3. A csapó-utczai 3177. sorszámú ugynevezett »Csürhész«-ház elidegenítése felett. 4. Az Ispóty-utczai 19. sorszámú pusztafelek elidegenítése felett a törvény által megkívánt névszerinti szavazás az 1898 évi okt. hó 12. napján d. e. 10 órakor tartandó rendkívüli közgyűlés napirendjére tűzött ki.

* **Feloldott zárlat.** Karczag városában a beállott takonykóros járvány miatt a zárlatot elrendelték. Miután már járványos eset nem fordult elő, a várost a zárlat alól föloldották.

* **A római kat. iskolaszék** ez uton is felhívja mindazon kat. adózókat, a kik iskolai adójukkal hátralékban vannak, hogy ezen tartozásukat f. év. november hó 1-ig szíveskedjenek az egyház pénztári hivatalában lefizetni mert ezen időn túl a behajtás közigazgatási uton fog eszközöltetni. A pénztári hivatal Varga-utca 5. sz. alatt van és nyitva áll minden hétfőn és szerdán 9—12 óraig.

* **Díjlövészet.** Vasárnap tartott lövészet eredménye. Díjat nyertek legjobb mélylövészel: Weszler István 4 koronát, legtöbb kör-lövészel Szabó Sándor 2 koronát.

* **Gyászhir.** Egy kitünő buzgósággal szakmájának elt. kereskedő, H a v a s Józsefnek elhunytáról vettük a következő gyászjelentést: Mély fájdalommal tudatjuk a szerelt férjnek, apának H a v a s Józsefnek elele 38-ik évében okt. 3-án Budapesten történt elhánytát. — Hült tetemei f. hó 4-én fogtak Budapesten örök nyugalomra helyeztetni. Havas Józsefné sz. Friedlheber Fáni és gyermekei: Pali és Bandi. Áldás emlékére!

* **A médium leleplezője.** Ernest Blum, a jeles bohózatíró, spirítisztak leleplezéseivel is foglalkozott ifjuságában s egy ízben ezzel nagyon pörül járt. Ő maga így beszéli ezt el: Mikor a Davenport testverek kik mutatványikkal egész Amerikát a legbolondabb izgatótságra ejtettek, híres szekrenyüket Párisba hozták, én is részt vettem több szeánszokon. Megleptek a mutatványok és mindenaron ki akartam kutatni a fintájukat. Mikor az egyik Davenport egy izben a »székhez kötöztette magát s aztán a legnagyobb könnyűséggel kiszabadította magát köteleikéből, — tudom hogy ez a finta ismeretessé lett — azt hiszem hogy fölföldöztem a csalást. Elmondtam ezt egyik barátomnak, a ki a Davenportokban vakon hitt.

— Te is azt hiszed, hogy a Davenportok csalók? kérdezte az gunyos mosolylyal. Fogadok veled, hogy semmit sem fedeztetél föl.

Fölfortyanban.

— Én pedig nemcsak fogadok abban, hogy fölföldöztem a fintájukat, hanem ha kívánod be is mutatom.

— Hát fogadunk?

— Szívesen.

Másnap finom köteléssel ellátva, elmentem a barátom legénylakására, együtt reggeliztünk — amikor fogadok vagy egyéb kemoly dolgot tervezek mindig reggelizem, különösen ha masoknál tehetem. A reggeli után hozzáfogtunk a kísérlethez. Székre ültem és barátom lelkiismeretesen a székhez kötözte kezemet, lábamat. Valami negyvenméter spárgát használt hozzá. Mikor elkészült, ezt kérdezte:

— Így ni! Mennyi idő kell, hogy kiszabadítsd magadat?

— Öt perc.

— Adok tízet.

Ezzel kiment. Én megpróbáltam kiszabadítani magamat, de nem sikerült. Nem a valódi fintát földöztem fel. A veríték patakzott homlokomról és még jobban összenöttem a székekkel.

Tíz perc mu va bejött a barátom.

— Nos?

— Vesztettem, — feleltem rezignáltan.

— Aha! diadalmaszkodott barátom, — láthatod hat, hogy könnyelműen ítélél. Megérdemled a büntetést és meg is kapod, egész délu án ebben a helyzetben maradsz.

Ezen szavakkal aztán eltávozott a nyomorult.

En hát ott ültem a széken. Ujon kétségbeesett kísérletet tettem, hogy megoldjam kötelekeimet, de még jobban összegubanczoltam. A legtöbb: amit tehettem, az volt, hogy a széket a hátamra toltam s így sétáltam föl-alá a szobában. Haza nem mehettem ebben az állapotban, bizonyára föltűnést okoztam volna.

A lakásban egy lélek sem mutatkozott. Dühöngve böjtöttem ki így egy órát. Végre csöngettek. Ez latogatás — meg vagyok mentve! Emberföldötti erőfeszítéssel, a könyököm segítségével kinyitottam az ajtót. Két elegans hölgy jelent meg a küszöbön, kik valami misszió számára gyűjtöttek. El lehet képzelni látomra elképedésüket. Mielőtt elmentek volna, elébük vágtam s megkértem, hogy vágják szét köteleimet, mert betörök jutattak ebbe a helyzetbe. A hölgyek szeretelméltó keszséggel elhitték mesémet s teljesítették kívánságomat.

* **Nyil** elséjén tartó bet-öszöndij tel Vilmos 2 Istvan, Sch Bala 1—1 k köszönetet m sége * **Hogy** Akik zavarg hasem panas ség nem tud rendőrség m vezeg a zava hat a nemet mindig a le közli szociá többi számát jujus 22-en utasítást ad a zavargókka veszi az emb hogy a zava den tekelória es vágják ag ha ló — mon ma es ha ka pal sujtania. Iyen bölcs ta sóg és a Vor fogott ez a V

* **Büni** széknel a k meg: október len. tüzészok ellen, lopásért Oláh József e rőcz Béla ell lopásért, özv. testi sértésért lagyi Mihály Lenart Jan os tetteért. Októ terek is lesz

* **Andr** világ legneves gának: vissza esk e meres seg a jószágot ben sínes meg nevet Eddig ezt az egyet, aki ezt az eg A Berlinben Koldévar ter északsári ut mondja a na hogy Andree for lakolni hi

* **Erzsé** 57e. Az első királyné, a meggyilkolva elbört. Allg manyle nek. lelet intézte

A osz Campigbe f legnagyobb az szonyat Franciaország ralyne kirá mekkora ó vegz-teben. hogy önbek csójam.

* **Ingel** ár. törvényen Nagy Lajos es neppény 61 e 2000 Bar ez 3 2600 írtat. 2 a debreczeni újvo burakjui 1 u e z a J 3 Nagy Sand m nee Szokó júliak 100 4. Sam M. ne

*** Nyilvános köszönet.** Az október hó elsőjén tartott dalestey alkalomával az »Erzsébet-ösztöndíjalap« javára felülfizettek: Handtel Vilmos 2 koronát, Szőke János, Horváth István, Schaff János és idős Sinkovics Béla 1—1 koronát, melyért ez uton is halás köszönetet mond a Munkás Dalegylet elnöke.

*** Hogy kell elbánni a zavargókkal?** Akik zavargást szöktak támasztani, azok sohasem panaszkodtak a miatt, hogy a rendőrség nem tud velük elbánni. Hála Istennek, a rendőrség mindenütt gyorsan, sommás uton végez a zavargókkal, minden rendőrség tanulhat a némettől. A berlini Vorwärts, mely mindig a legtitkosabb okiratokat assa ki és közli szociálista olvasóinak épülésére, legutóbbi számában a belügyminiszternek ez év június 22-én kiadott rendeletét közli, mely utasítást ad a rendőrségnek, hogy kell elbánni a zavargókkal. Ez a kis káté nem sokba veszi az ember életét, mert nem engedi meg, hogy a zavargókat megijessék, hanem minden teketória és ijesztgetés nélkül löjje le és vágja agyon a zavargókat. A rendőrség ha jó — mondja a rendelet — jól kell cselekedni és ha kardot ránt, nem szabad kardlap-pal sújtania, hanem a kard élével kell ütögetni. A rendőrség a Vorwärts konstataja, hogy nagyon fogott ez a tanítás.

*** Bünygyi tárgyalások** — A kir. törv. széknél a következő sorrendben tartanak meg: október 5-én szerdán, Dien László ellen, tüzvészokozásért, Bincz Sándor s társai ellen, lopásért. Október 7-én pénteken, Szilágyi Mihály ellen, g. o. s. testi sértésért, Lénárt János s társai ellen, s. t. sért. büntetésért. Október 6-án csütörtökön ítélethirdetések is lesznek.

*** Andree.** Egymásután megszólalnak a világ legnevesebb észsaksarki utazói és jóolgatnák: vizsajön-e Andree, avagy áldozatul eskie merész vállalkozásának. Könnyű mesterseg a jósgatás, de az a halálmegvétel egyikben sínes meg, ami fenn fogja tartani Andree nevet. Eddig legalább elismerték Andreeben ezt az egyet, most akadt olyan kapacitás, aki ezt az egyet, a bátorságot is elvitatta tőle. A Berlinben megjelenő Deutsche Rundschau-ban Koldey tegezészetli tanácsos, az ismert észsaksarki utazó cikket írt Andree-ről. Azt mondja a hamburgi admirális tanácsosa, hogy Andree aligba fog visszatérni. Életével fog lakolni hű és oktalos vállalkozásáért.

*** Erzsébet királyné és Carnot özvegye.** Az első kondosalkotó közt volt Erzsébet királyné, amidőn 1894. nyarán Caserio meggyilkolta Carnot francia köztársasági elnököt. Alig hogy bírót vette a lyoni halálos ítéletnek, gróf Hoyos utján a következő levelet intézte Carnot most elhunyt özvegyéhez: Asszonyom!

A császárné és királyné, aki jelenleg Campione földjében Tirolban tartózkodik, a legnagyobb borzalommal vett tudomást arról az szonyatos vesztéséről, amely önt és Franciaországot érte. A császárné és királyné kívánta, hogy önnel tudtára adassék melkora 6 felseje részvete az ön szonyu vegy-tében. Egem bízott meg 6 felseje, hogy önnel a legnépesebb részvétét tolmácsoljam.

Gróf Hoyos.

*** Ingatlanok forgalma.** A debreczeni ár. törvényszék telektörvényi osztályánál. 1. Nagy Lajos és neje Bal a Pironta 4 hold 200 negyszögöl területű öndőlő földjüket megvevő Bercz József és neje Csige Zsuzsanna 1600 forint. 2. Szatmari Istvánné Kiss Mária a debreczeni 62. és szepes pusztai 64. sz. földi birtokjaitaként adta Nagy Sándorné Lúcz Juhannának 15650 forintért. — 3. Nagy Sándor megveszi Gvitzter Samuel és neje Székely Lúcia Szőchenyi Kati szőlőjének 300 □ ölelű részét 350 forint. 4. Sam. M. né Anhaltter Karoly megveszi Ve-

res M. né Sári Eszter tégláskerti szőlőjét 360. 5. Kertész István, Kertész László és Kertész Daniel megveszik Honninsch Józsefné, Nagy Julianna ujosztasu földjét 580 forint.

*** Ritka vadászszákmány.** Erdek's vadászszákmányt küldöttek a napokban az országos muzeum könyvtárbizottság állatpreparatoriumába. Egy 2 méter hosszú medve, mi Magyarországon alig-alig fordul elő. Az állat nyakát fehér sáv futja körül, óriási gallér. A ritkaságot a görenyi havasokban lötték, ahol boldogult Rudolf trónörökösünk ejtett el 1—2 ilyen ritka példányt. A medvét Katona Mihály állatkitömő, az orsz. muzeum preparatora kitömi és preparálja s valamelyik muzeumnak ajándékozzák.

*** Tilos a csók.** Az amerikai hadügyi kormányzat rendeletet adott ki a csokolódzás ellen, a mely a szép és rut amerikai missek körében egyaránt divattá vált. Valahányszor ugyanis a kuba szigetéről egy-egy győztes csapat tért haza, a kikötőben mindig egy sor hölgy várakozott, kik nyíltan csókolgatták a hős yankeket. A többi korosabb hölgyek hozták a csókok alakjában áldozatot a hős oltár elé, másrészt pedig ők betegesen, faradtan csókolgatták meg s ebben az állapotban nem épen nyükre, hogy még udvarias bókokkal viszonzozzák az amerikai nők többé-kevésbé kezes üdvözlését. Ezért tehát a hadügyi kormányzat lépett közbe és az amerikai hadsereg parancsai köztönyében egyszer és mindenkorra betiltotta a csokolódzást. A csókot tehát rendeleti uton beszüntették.

x Népbiztosítás — Szomorú tapasztalatok bizonyítják, hogy ha a családapa elhunyt, ezer és ezer esetben a legnyomásztóbb szükségben és inségben a hátra övéit. Az özvegyek és árva, akik elhunyt ravatalánál gyászolnak, nem tudják az apát és férjét, hanem a halál által visszahozhatatlanul elrabolt családfőtől is siratják az elhunytban. A sir nőt a kedves halottat fődte el, ki a boldog hónapba tért meg, gyakran rabolta el a feleség és gyermekek életfentartóját és hűvösönvőnek a gyászolók segeyért, a szegények sincs többé ki részükre a mitől a szegényet előteremtse. Azok, kik saját két kezük munkájával tartják fenn életüket, kik kora hajnalot késő estig küzkölnék, hogy a megélhetéshez szükségeset megkeressék, a legritkább esetben hagynak vagyont magok után.

Az életbiztosítás kiváló fontossága és közgazdasági értéke már általánosan elismert. Erkölcsei kötelessége minden férfinak, de önnel is életbiztosítás kötelessége által öregségerő gondoskodni, vagy előre nem látható és korábban bekövetkező, bármely baleset által beállható halála esetele hátramaradtait a biztos nyomortól megóvni. — A »Nemzeti Baleset-biztosító Reszvény-társaság, mely a legszelesebb körben működik és el van terjedve, lehetővé tette a népbiztosítás meghonosítását, hogy a kevésbé tehetőes emberek is élvezzek az élet-és gyermek biztosítási kiváló jövedelmeyekt. A »Nemzeti Baleset-biztosító Reszvény-társaság által bevezetett népbiztosítás feltételei értelmében életbiztosításra felvételük minden egészséges ember, ki a 60 éven túl nem haladta és pedig heti 20, 30, 40, 50 stb. fillér díj-fizetés mellett. A biztosítás felszám szerint egész 1500 koronáig köthető meg és kifizetelék 10, 15, 20 stb. év letelte után a biztosítottak, vagy előbb bekövetkezett halála esetén az örökösöknek. Az által, hogy a biztosítás rövid időre, vagyis 10—15 évre is megköthető, alkalom nyújtatik fiatal embereknek, könnyű és előnyös módon megfelelő tőkét teremteni, mely a biztosítás esedekesse alkalomával az illetőnek önállóságot biztosít, míg ha előbb elhalának, családjuknak lesz kifizetve. A gyermekbiztosítás által módot nyújt a »Nemzeti Baleset-biztosító Reszvény-társaság a szülőknek és rokonoknak, hogy csekély heti befizetések által 10 fillértől kezdődőleg — gyermekeknek szép összeget — 1500 koronáig — biztosítsanak. Kövessük

tehát a példaszót: »Segíts magadon, akkor Isten is megsegít.« Felvilágosítások végett és biztosítások megkötése céljából sziveskedjék egész bizalommal a »Nemzeti« meghatalmazott képviselőjéhez fordulni: Gáznak-ház, Arany-János utca 1. sz. II. em. reggel 8—9, délután 12—2, este 5—8 órakor.

x Színház után mindenkor friss, választékos vacsora kapható a »Dréher« ujonnan átalakított teli udvarkert éttermeben.

Midás királyok.

Nyolcz esztendővel ezelőtt történt, hogy egy William Rogers nevű yankee, aki megunt a becsületlen munkát és rendes életet, elhatározta, hogy kivándorol Californiába, az aranytermő országba. Keresett még három magas-fajta embert, nem is kellett sokáig keresnie — azzal szerzett egy ormótlan nagy kocsit, nyolcz öszvért, fegyvereket, szerszámokat és konzerveket s az expedició elindult Californiá felé.

Én hónap bolyongott a kis társaság hegy-és völgyön, uttalan-utakon, míg végre egy kicsiny erceskőre bukkantak. Elcsigázva, megtöltötték hozzá az arany kifejtéséhez s a zsákokat zsákba rakva, folytattak utjukat más vidékek felé.

A szerencse azonban nem kedvezett nekik. A kincsek elhullottak és minden fölösleges holmijuk el kellett hányniok, hogy ne legyen negyen nehez a szekér, mert akkor már ők megkötötték és tolták mindenhova, hegyre-földre, völgybe le.

Ezenkívül egészen kifogytak az élelmiszertől is, s a sok aranyat gyűlölettel szemlélve, meggyakozva gondoltak szokra az időkre, a mikor nem vált meg aranyja a kenyérük; a mikor ha nem is volt zsákszáma aranyuk, de volt mindenük, a mi kellett nekik. A megbánás azonban késő volt már. Vissza nem térhettek.

Ilyen állapotba érkeztek a kincskeresők néhány hónapi bolyongás után a Panama Riverhez, ahol mesés gazdagságu aranytelepet fedeztek fel.

A kiaknázáshoz azonban nem volt erejük. A hitetlenül fogyatékos táplálkozás — egy-egy madár naponként, sőt néha kétnaponként — végképen elgyöngítette őket. Ástak az aranyat erejük megfeszítésével.

Tudták, hogy nem vibetik magukkal, mert gyöngék hozzá, de az arany démona nem hagyta őket pihenni s amíg bírták az elfogyadt kezek, zúzták a köveket és szórtak a törmelékeket nehez szerszámokkal.

Mikor már azt hitték, hogy a forrás kiapadt, zsákokba rakták a tömördek aranyat, mely vagy 1 millió font értékű lehetett és gulába rakva a zsákokat, reszkette nézték a renreteg kincset. Közben pedig közeledett feljök az éhhalál.

Mennyi aranyat adtak volna akkor 1 db kenyérért!

Hogy örülnek, ha valaki odamegy hozzájuk bármilyen szegényes ennivalóval és minden falatért egy db kincset kíván! Hogy csókolták volna a lábnyomat is egy ilyen jöltevőnek!

De hiába. Otthon ha nem volt munka, azért volt mit enni. Otthon az is ehetik, akiknek egy fillérje sincs. De itt? Itt éhen pusztulhat milliókat érő kincsek ura.

És el is pusztult. Louis Cavendish volt az első, akit megváltott a halál. Eletben maradt társai megásták a sírját és csendes imádság mellett eltemették, sírja fölé odaállították az arannyal tele zsakokat, aztán utnak eredtek.

Mentek, mentek a felig holt emberek, abban a jó reményben, hogy Alaszkába jutnak; ahol találkoznak indianokkal. Akkor lesz mit enni és lesznek állatok, melyekkel elhozhatják a tömérdek kincset a boldogtalan Cavendish sírjáról. Ez a reményük azonban nem teljesült, sőt egy másik társuk is, Campbell, meghalt maláriában. A magukra maradt aranykeresőket kétségbeesés fogta el.

Eltemették Campbellt is. Csupa arany volt a föld, a melybe temették, de nem is törődtek vele. Kenyeret kívántak csak és futva fűtöttak tovább, a merre embereket sejtettek. — Azután elesett a harmadik is, Andrew Stokes.

Williams Rogers, a társaság szerzője most már magára maradt. Csontvázza fogyva és megöszülve folytatta útját s mikor végre meg is elérte célját, a mikor a jószívű indiánok már adtak volna neki enni-inni, le roskadt, — Többé föl sem kelt. — Anyai ereje volt csak, hogy elmondja vállalkozásának történetét.

— Ha azt az aranyat, amit összehalmozunk el akarna valaki hozni, ötven kocsi és száz erős lóra volna szüksége. Williams Rogers, aki ezt a történetet halála óráján elbeszélte, bizonyára igazat mondott Sor-sából okulhatóak azok a kivándorlók, akik a mindennapi munkét s életet megünják s vakmerő kalandok után járva, a legnagyobb inség s ehhatal felé haladnak.

Színház.

Heti műsor:

Szerdán: Aranylakodalom (C. bérlet).
Csütörtökön: Aszalai uram leányai (A bérlet).
Pénteken: Ferreol (B. bérlet).
Szombaton: Szókimondó asszonyság (C. bérlet).
Vasárnap délután: Peleskei nótárius (bérletszűnet).
Este: Dreyfus kapitány (bérletszűnet).

Aranylakodalom

Tegnap adták harmadszor az aranylakodalmat. A szép számú közönség élvezettel hallgatta a poétikus darab szép jeleneteit s a hangulat mindvégig lelkes volt.

A színészek igyekeztek halás szerepeiket kihasználni és a jelenetek végén felhangzó tapsokat meg is érdemelték. Különösen kijutott ebből Fay Flórának (Kolt sine), kinek szép megjelenése és gyönyörű tolettjei megtették a kívánt hatást.

Igen okosan tenné az igazgatóság, ha a darabot megrövidítené, mert az előadás hosszadalmassága nagyon is próbára teszi a közönség türelmét.

Színészházasság. Rubos Árpád és Serfőzy Zsuzsi, kik mindketten a debreczeni közönség kedveltjei, mint értesülünk október 8-án esküsznek egymásnak örök hűséget Ezen igazi nemes frigvhez mi már előre is ózintén gratulálunk.

IRODALOM.

Gyurka és Sándor a czime Hercegek Ferencz új regényének, melyet az Új Idők e heti számban kezdett meg A híres Gyurkovics család legifjabb két csemetéjének vidám

élményeit írja meg abban a szerző és már a bevezetés humora mutatja, hogy a férfinem belüli Gyurkovicsok jó kedv, kalandvágy és érdekesség dolgában nem maradnak el a híres két leány mögött. Szikra, a Bevándorlók című regény szerzője ismét a magyar gentry életéből ad egy megkapó rajzot. Bródy Sándor érzelmes novellával közölte az új négydet. Azonfelül számos érdekes társadalmi cikk és apróság van a díszes fűzetben. Az illusztrációk zorában kiválnak Pataky László »Ószi szántás« című rajza, Margitay Tihamer két kedves genroképe, a kínai fővárost bemutató fényképfelvételek, a Park-klub képei és számos más kisebb rajz, mely a heti eseményeket tárgyalja. Az Új Idők a művelt magyar család közlönye, programja három szóban foglalható össze: magyarosság, előkelőség, érdekesség. A ki az Új Idők irányával s szellemével megismerkedni akar, annak a kiadóhivatal (Budapest, Andrassy-ut 10 sz.) kívánatra ingyen küld mutatványsszámot. Előfizetési ára negyedéyre 2 frt.

Ábrányiné Katona Klementin tollából érdekes könyv vao sajtó alatt az »Országos Irodalmi Reszvénytársaság« kiadásában. Címe: »Sok mindenről« s közel negyven különfele fejezetet fog tartalmazni a társadalom az irodalom és a művészet köréből, A díszes könyv czimlapját Lotz Károly nagyevű estőművésznök allegorikus rajzai fogják díszíteni.

Az érdemrendek és rendjelek.

Folytatás.

10. Német lovagrend. Eredetileg ez Jeruzsálemnek 1099-ben történt elfoglalása után német zarándokokból vendégfogadás és betegápolási czélra önkéntesen szervezeti fogadalmat tett testület volt a jeruzsálemi Szűz Máriáról czimzett templom mellett — »Deutsche Spital« — brüder bei der St. Marienkirche zu Jerusalem« név alatt. Midőn Saladin szultán — 1187. Jeruzsálemet visszafoglalta, az intézet megszűnt. 1190-ben azonban Német lovagok czim alatt újra feleledt, de már ekkor czélja nemcsak a betegápolás, hanem mint lovagrendnek harczolás is lón a szentföldért. A pápa III. Celestin 1192. Febr. 22. — megerősítette. Ezután mindinkább gyarapodva erődített varszerű rendházat épített Acconban s ide tette át lakását, korházát sat, de fiók rendházai is voltak másutt — és Európában is.

Salza Hermann nagymestere a 1226. Poroszország a rend birtokába került s 1226. a császár a nagy mesternek az örökös választói méltóságot adományozta, s uralkodói jogok gyakorlására hatalmazta fel, s amíg eleintén a Velenczében székelő nagymester csak tartományi mester által kormányozta a rend ezen birtokát: 1399-ben Feuchtwangen-i Siegfried nagymester maga vette kezébe a kormányzatot Marientalban an allitva fel székelyet, s bar 1291-ben Palesztinából ki kellett vonulnia, még is a rend virágzásának kora a XIV. századra esik.

De nehéz idők is kellett szenvednie a litván, lengyel, oroszataroktól, miglen a thorni 1466. okt. 19-iki béke lengyel hűbérré sűjjesztette ala, most már Marienburg helyett Königsberg székhelylyel.

Ezóta nagy mesterei többnyire német fejedelmi házakból valók voltak. Nem hihetetlen a feltevés, hogy kedvetlenül viseltek a hűbériséggel járó függést igyekeztek is azalól kivonni s függetleníteni magokat. Ezt végrehajtotta Albrecht nagymester Brandenburgi örgró, aki előbb megtagadta a hűbéri esküt és az e miatt a lengyel kiraly részéről fenyegető háborút ügyesen háritotta el azáltal, hogy névleg ismét elismerte a Lengyel kiralyt hűbér uraul, sőt szövetségre is lepott vele 1518. s akitől viszont Poroszország örökös herczegének ismertett el. Majd elfogadva Luther reformációját, kiszakította magát végleg a rend kötelekeiből s birtokát családi tulajdonnak nyilváníttotta — szekularizálta.

A vele egyet nem értő és őt nem követő németlovagok aztán Kronenberg Walter nagy és németmester címe alatt V. Karoly császár

által megerősítve, Mergentheim székhelylyel tovább folytatták ugyan a lovagrendi életet, de napról-napra szegényedtek s végkép alól hanyatlottak, részint, mert birtokait alól elfoglalták, azon uralkodók, akiknek országban estek, vagy kivonták magokat a rend urasága alól. Végre I. Napoleon 1809. apr. 4. a rendet megszüntetnek nyilváníttotta.

Csak Ausztriában maradt meg birtokai s itt — 1839. Jul. 16-án alkotott új szabályok szerint élt tovább is többé nem mint hadirend hanem hogy humánus legeredeibb célja: a háboruban való betegápolásnak feleljen meg.

A rend első szabályait különben a templariusoktól kölcsönözte s benn volt a szervezeti három fogadalom: szűzesség, szegénység, engedelmesség.

A régi szervezete szerint — az élén álló kormányzót eleinte nemis nagy mesternek, hanem csak mesternek nevezték és csak Németországba attelepedése óta lett nagy mester. Ezalatt állottak a tartományi mesterek — baillatusok — komthurjai — bailli — ezek alól aztán az egyes rendházak komthurjai.

A rend mostani szervezete: I. nagy mester, a ki az osztrák császári ház tagja most Jenő főherczeg lovagok; négy kapituláriuus, egy nagy komthur, két országos komthur; a nagy és németmesterség tanácsvezere; — a lovagrend két bailliatúsának tanácsvezerei az ispotályos, 15—15 komthur, a bizonytalan számú, fogadalomtatott — Profess — lovagok; szintén bizonytalan számú tiszteletbeli lovagok; Marianusok — e három utolsók a rend vitézei, II. egyháziak: lelkesek és apácák.

A rendbe — felvétel, felavatás ugyan történik, a mihez ötödizigeni ós kimutalaga kell, mint a Johannitáknál. A tiszteletbeli lovagok intézménye 1866 óta áll fenn.

A rend jelvénye most aranysegéjű fehér szélű fekete kereszt; fölötté sisak és hadi fegyverzet; a melten egyszerű fekete kereszt; szárgya fekete, melyen a jelvényt nyakban viselik.

A nagymester részére külön jelvény: a kereszt fekete alapján ezüst lilom kereszt s rajta arany fekete szegélyű aranypajzson fekete sas. A fegyverzet és sisak helyett arany szegélyű fekete gyűrű pótolja. A mellkeresztben a gyűrű hiányzik, egyébként széle ezüst babérágakkal ékített; a sason pedig kir. korona.

A tiszteletbeli lovagok a rendes keresztet hordják a fegyverzet nélkül s mellkeresztjük sincs. A lelkesekneké a sisak helyett urna szerű fekete fehér ékítmény van s nem szalagon, hanem 3 fekete színóron hordják; míg az apácáknál nincs ékítmény.

A rend ruházata 1869. Jul. 30. 1874. Szept. 3. fehér köpeny fekete keresztel. A háborui betegápolást végző marianusokat 1871. Marc. 27. Vilmos fhg. mint új osztályt szervezte.

Még e láthatólag humánus intézményben is van valami arisztokratikus máz, amely a középkor peneséből beette magát minden azon korból at maradt alkotásokba. Tagjai ugyanis csak osztrák-magyar férfi és nő nemes lehet, csak ezután jön a többi kellék, hogy t. i. 18 életéve betöltött, kifogástalan jellemű legyen s évenként a rend kórházi penztárába 25 frtot befizessen. Ez a humanizmusnak nem mindennapi fajtája: önkéntes vállalkozás, önmegtágadó szolgálat és díjzetési kötelezettség egymás mellett és egymást kiegészítve. Egyéb iránt csak ily módon érheti el a rend, hogy már béke idején a szükséges eszközök birtokában is készen álljona a háborui betegápolás nehéz kötelesegeinek megfelelő teljesítésére. Nem csupan erkölcsi érzés es elszantság kell tehát ide, hanem anyagi állandó áldozatkészség is.

— Folyt köv. —

KÖ.

Kőbánya
páronkint 320
54—55 krajcz
— kilogramm
Kőnyű (páron
súlyban) 53—54
Sertéslejtő
— volt kész
hónap 2-án f
hónap 2-ik n
1898 okt. h
ben 46.407 dar
irányzata lanyh

Budap

készaruizlet ni

B	S	S	S
Bánsági	ó		
"	"		
Tiszavidéki	ó		
"	"		
Festvidéki	ó		
"	"		
Fehérmegyei	ó		
"	"		
Bácskai	ó		
"	"		
Észak magy	"		

ezs elsőrendű
» másodrendű
Arpa takarmány
» égetni va
» serfőzdei
Zab — —
Tengeri hánsági
» más nemű

Repcze hánsági

Képzelt

(J
Franciaiból ford

Epen midő
tamban, a rövid
lövés között tá
tolt volna, lené
alatt egy kapitá
kintve katonása
— Megenge
zavarom, es tor
mászom?

Hala Isteon
donjonomat gal
igaz innen pomp
Es én vagyok e
legalább is nem
— Csak jö
— Bocskána
bol teszem, —
— Oh kére

Nem fordult
igazi paladinus m
szeles árkon, min
műveket.

Háromperc
» Bocssac
ők minden szab
lettem miveleim
En azonban
strategia csak ür
61 megnézni.

KÖZGAZDASÁG
Sertésvásár.

okt. 3.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli súlyba 0 54-55 krajczárig, közép (pkint 251-320 kilogramm súlyban) 55-56 krajczár, Kőnyü (páronként 240 kilogrammig terjedő súlyban) 53-54 krajczárig.

Sertéslétszám: 1898. évi okt. 1-én volt készlet 47.262 darab, 1898 okt hónap 2-án felhajtott 501 drb, 1898 okt hónap 2-ik napján elszállított 1356 darab 1898 okt. hó 3-ik napjára maradt készletben 46.407 darab. — A hizott sertés üzletirányzata lanyha.

Budapesti gabonatözsde

okt. 3.

készárúület hivatalos árjegyzései a következők

Búza	kilós	Ar 100 kg.	kilós	Ar 100 kg
Bánsági ó	76	—	80	00.00—00.00
»	77	—	81	00.00—00.00
»	78	—	82	—
Tiszavidéki ó	79	9.15—9.10	—	9.70—9.75
»	76	9.25—9.20	80	—
»	77	9.40—9.35	81	00.00—00.00
Festvidéki ó	78	9.20—9.45	82	9.65—9.70
»	79	9.35—9.30	—	—
»	79	9.40—9.40	80	—
Fahérmegyei ó	76	9.60—9.45	81	9.70—9.75
»	78	9.15—9.65	82	—
»	79	9.30—9.25	—	—
Bácskai ó	76	9.40—9.35	80	00.00—00.00
»	77	9.55—9.50	81	00.00—00.00
»	78	—	82	00.00—00.00
Észak magy	79	—	—	—
»	78	—	80	—
»	79	—	81	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
elsőrendű	70—72	7.35 7.40
másodrendű	—	7.15 7.20
Árpa takarmánynak	60—62	5.45 5.90
égetni való	62—64	6.25 6.80
serfőzdei	64—66	7.30 8.20
Zab	39—41	5.40 5.70
Tengeri búza	—	5.30 5.35
más nemű	—	12.— 12.75
Repcze búza	—	—

CSARNOK.

Képzeld el a többi.

(Jean de la Brete.)

Franziából fordította: **dr. Kósa Zsigmondné.**

Folytatás.

Epen midőn ennyire jutottam gondolatomban, a rövid csendben mely két agyulövés között támadt mintha valaki megszólított volna, lenéztem és ime donjonom ablak alatt egy kapitányt látok, aki hozzám feltekintve katonásan kösönt.

— Megengedi nagysád, ha egy perczre zavarom, es toronyat kémszemle céljából megmászom?

Hala Istennek ez legalább nem nézi donjonomat galambducznak. De mit akar? Az igaz innen pompásan atláthatja a csatatért. És én vagyok e torony urója, ez érdekes lesz legalább is nem mindennapi.

— Csak jöjjön Uram, jöjjön!

— Bocsanatot kérek, de nem tolokadásból teszem, —

— Oh kérem — balra forduljon, ott az ajtó!

Nem fordult se jobbra, se balra, hanem igazi paladinus módra átszökött a mély és szeles árkon, mintha kicsinyelte volna a védműveket.

Háromperc mulva mellettem volt.

— Bocssáson meg nagysád, de háboruba kök minden szabad. Csak körültekintek, elvesztettem miveleteink fonalát, mindjárt megyek.

En azonban azt hiszem, ez egyszer a stratégia csak ürügy volt, engem akart közelről megnézni.

Mikor végignézem megjegyeztem Perseus talán harcziásabban nézett ki, sőt még tan Rolland is sokkal különb lehetett nála, de azért elég csinos előkelő megjelenéssel bírt.

Néhány perczig ekként vizsgáltuk egymást, elég hiu vagyok a képzelni, hogy vizsgálatával megvolt elégedve, sőt tán meg is zavartam kissé a fejét.

— Tessék itt kinézni — mutatám neki az ablakot.

Megérté az intést és az ablakhoz lépett — Magyarázatokkal tartozom kissaszony. Embereim itt vannak balra e kis erdőcskében, az ellenséget keressük, de sehol se találjuk — Ezer ördög —

Hirtelen hátraugrott.

— Szent Isten mi történt kiáltottam rémulve.

— János észrevett — János tudniilik az ellenség. Ostoba aki vagyok most bannrekedek az egerfogóban. Most hogy megláttak körülfignek és ha kilépek innen menten elfognak. Mily ostobaság, ördögös kellemetlen helyzet!

— De ne hagyja magát elfogni, sáncozolja el magát, harcsozjon, vagy ami még jobb szökjön meg.

— Harcsoljak? — ez örültsej volna — Sulyos hibát követtem el, csak megérdemelt sorsomat szenvedem, ha elfognak. Ezt elhibáztam, most meg kell magam adnom.

— Megadni magát, mily gondolat, ez szégyenteljes volna. Harcsolni kell. Czelekedjék, törjön ki, szökjön meg!

— Megszökjem, de hogyan? már jöni hallom őket.

Hirtelen előtoltam a tolozart. Egy néhány percz időt nyertem, azt hiszem, nem török be az ajtót. Most siessen, ne vesztessük az időt. Jöjjen.

A levelek által elrejtett ablakhoz vezettem és kinyitottam azt.

— Itt a szabadulás utja, ugorjon le a magtár tetéjére, onnan ereszkedjék le a földre aztán —

— De nem töröm-e ki a nyakam? kérdé létovázva.

— Utóvegre ha lábát vagy karját ki is ficzamtja, vagy a fejét be is törí, mi az, az elfogatáshoz képest?

— Micsoda, az mit se tenne?

— Természetesen, mi az, ha a lába, vagy keze oda is van, de becsülete, vitézsége megmentve! az ellenség rögtön itt lesz. Ugorjon gyorsan? fusson csapaljaért. Majd én feltartoztatom őket néhány perczig, addig elérheti embereit, idehozhatja őket és elfoghatja az ellenséget ugyanabban az egerfogóban, amiből ön kimenekült.

— Csakugyan, erre nem gondoltam ez pompá lesz, ezt nem láttam előre, szólt, mi alatt egy papirt vizsgálgattam.

Nem látta előre — nem gondolta meg — itt van már megint az az utálatos száraz iránytű.

— A kaland mulatságosnak ígérkezik, monda még mindig meglepve.

— Mulatságos! de hiszen ez hőstett lesz De siessen uram ugorjon le! Az Istenért, ugorjon már!

— Nagysád gondolata ngyyszerű — nevetett ő — leugrom, de tartsa meg a várat addig, míg visszajövök.

Kiugrott, szegény boltraim megsínylették menekülését, de azért összeborultak ismét az ablak előtt, elrejtették a szabaduló utat. Alig volt időm az ablakot utána becsukni; már jöttek; az ellenség teli torokkal kiabált;

— Meg vagy fogva, add meg magad Péter!

Kinyitám az ajtót, ideje is volt, János kapitány már éppen az utolsó lépcsőre tette lábát.

Megjelenésem, — hajam kuszált volt és arczom sápadt az elébb kiállott izgatottságtól — ép oly hatással volt a vitéz kapitányra, mint Banquo szelleme gyilkosára, majd a szemé közé vettem, amikor, ijedt és mégis örvendetes arczát megláttam,

— Folyt. köv. —

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 4. Bérlet 2-ik sz. «B.»

Kedden, 1898. évi október hó 4-én

fényes kiállitással, ujdonságu, negyedszer:

ARANYLAKADALOM.

1848—1898.

Látványos szimű 9 képben, énekkel és táncz-czal. Irták Beöthy László és Rakosy Viktor. Zenéjét szerzezte Fekete József.

Holnap szerdán október 5-én, fényes kiállitással, ötödször: bérlet 3-ik szám «C.»

Aranylakadalom.

Az „Angol Királynő“ szálloda új éttermének megnyitása.

Van szerencsém a n. é. közönség és nagybecsűt vendégeim becses tudomasara juttatni, hogy az „Angol Királynő“ szállodat ujra átalakitattam s egészen új, modern izléssel berendezett étteremmel egészitettem ki.

Midőn a n. é. közönség további megtiszteltő pártfogását kérem, ígérem, hogy mint eddig, ugy ezentul is legfőbb törekvésem lesz, hogy vendégeimnek egy elsőrangú vendéglővel szemben tapált igényeinek minden tekintetben megfeleljek. Naponta változatos reggeli, ebéd és estebéd étlapok.

Színház után gazdag menü.

Az egész nap folyamán mindig friss kőbányai és korona sőr.

Pontos kiszolgálás.

Hetenként négyszer **Rácz Károly** és a **Magyar Testvérek** kitűnő zenekara által felváltva zeneesély.

A n. é. közönség szives pártfogását kerim megkülönböztetett tisztelettel

Hauer Bertalan.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH mezőgazdasági gépgyárosok
BUDAPEST, Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak.

Locomobil és gőzcseplőgép készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalma-kazalozók, továbbá járgány-cseplőgépek, here-cseplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók.

Legjobb sorvetőgépek, boronák, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsológok, darálók, őrő-malmok, egytemes szeclekék, két- és háromvasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kiadatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Képviselet és bizományi raktár
BAUER és TÁRSA czégnél
Debreczenben, II, Péterfia-u. 73. sz.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégyomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégyomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Évi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.

XXX

D

Egy évre
Félévre
Negyedévre
Egy hónapra

Két

A két magyar min...
másik az o...
a másikat a...
zot fogások...
azonban :...
lekedésök...
tűnik ki.

Magyar...
aktuális...
területhez...
g-tlensége...
szabad ren...

Miért k...

lödést és...
jognak csor...
szendelni ?...
lasztás vag...
szag minis...
kormányeln...
felelőséggel

Magának és...
nak... va...
mert hogy...
Magyarorszá...
lagos.

Magyar...
ság terén va...
Ausztriával...
zett. Vajjon...
leh-telenné...
tozthatat-e...
helyzetén ?

A h

A...
Mikor el...
vosi egye-eme...
Keleten, s ugy...
erkeztem azon...
ba, hogy felker...
végig gondoltam...
elutazásom óta...
diába induló h...
rü tizennyolc...
barátomnak, S...

Még n m...
óta uton, mikro...
utól, hogy sze...
és Genua közö...
hónappal késő...
zásomra, azt...
ment gróf Viot...
Hogy Viotti Sc...
tudtam, sőt az...
hogy Caudia s...
szüntelen.

Mig így e...
kikötött és én...
előtt állottam...
izga ott örömm...
lépésőjen s ö...
fel:

— Doktor...
még emlékezik